

udsætning ved Gennemførelsen af Arbejdsløshedsloven af Juni 1932 og Socialreformen af 1933, at der var skabt et Forsikringsystem, som ogsaa kunde bære under ekstraordinære Forhold, og de henviste til, at Beskæftigelsen inden for Byernes Erhvervsliv efter Oplysninger fra Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet var af en saadan Størrelse, at det næppe med Rimelighed kunde forventes, at der normalt vilde blive en højere Beskæftigelsesgrad. I denne Forbindelse beklagede Mindretallet, at Ministeriets Undersøgelse i Sommeren 1934 var iværksat paa en saadan Maade, at den ikke gav fornødne Oplysninger om Arbejdsløshedens Aarsager og Udstrækning, hvorpaa der kunde opbygges en arbejdsskabende Politik i det Omfang og paa de Omraader, hvor dette maatte vise sig nødvendigt. Yderligere henviste Venstre-Mindretallet til, at Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, gav Bemyndigelse til Dispensation, og at der med Hensblik paa Kasserens Formueforhold slet ikke kunde skønnes at foreligge nogen Tvangssituation. — Sluttelig gjorde Mindretallet opmærksom paa, at en Række Arbejdsløshedskassers Vedtægter tillod Kasserne at tage indtil 100 pCt. højere Kontingent af de Medlemmer, der ikke var Medlemmer af Fagforeningen, og man krævede i den Anledning, at Ministeren drog Omsorg for, at Vedtægterne blev ændret i Overensstemmelse med Loven.

Det konservative Mindretal kunde heller ikke tiltræde Lovforslaget, men holdt paa, at *Socialreformen* først maatte prøves, og at Hjælpen derfor maatte ydes som Kommunehjælp, saaledes som Socialreformen ogsaa gav Anvisning paa. Efter dette Mindretals Opfattelse angik Lovforslaget ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde ydes Hjælp til værdige trængende arbejdsløse, men det drejede sig om *Socialudgifternes Fordeling*, og inden der blev truffet Afgørelse af, om der fra Statsmagtens Side skulde stilles særlige yderligere Midler til Raadighed, maatte man have Kendskab til Resultatet af Socialreformens Refusionsordning. Først da vilde Tiden være inde til at afgøre, om særlig haardtbelastede Kommuner skulde have en yderligere Refusion af Statskassen, og om Fordelingen burde finde Sted paa anden Maade end forudsat i Socialreformen.

Med Hensyn til de mindre Partiers Stilling til Lovforslaget skal anføres, at *Retsforbundet* kunde stemme for Forslaget, som efter Gruppens Mening kun angik Spørgsmaalet om, *hvordan* Pengene skulde udbetales, da det var en given Ting, at de skulde udbetales. *Kommunisterne* kritiserede den foreslaaede Fremgangsmaade, hvorved man i stort Omfang vilde aflaste det offentlige for en Del af Byrderne til Understøttelse og vælte den over paa Kasserne. Det rigtige vilde